

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

MEJ. G. TH. VAN OS VAN DELDEN, J. G. KAM, C. G. J. VREEDENBURGH,
W. L. Z. VAN DER VEGTE, B. R. VAN LIDTH DE JEUDE, M. ELION.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

17^e Jaargang.
No. 18.

Donderdag
18 Februari '15.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
— DELFT. —

Inzendingen
middag 4 uur.

aan vóór Maandag-
dactie-adres:
M.A. 62.

Stort allen Uw dubbeltje voor het Steuncomité.

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Aan het 1e jaar.
D. S. D. G. „Vrije Studie”.

Vakverenigingsleven.

Piedewie, had je nog wat? door C. G. J. Vreedenburg.
Een stem uit het grijs verleden, door Silfax.
Shake the bottle before use, door Chem.

Vereenigingsleven.

„Sanctus Virgilius”. Verslag Diës.

Delftenaars.

Weerbaar Delft, door Ook een Opmerker.
’n Delftenaar, door Ook een Opmerker.

Poëzie.

Au tiers état, Réponse du noble duc.

Tooneel.

De Duivel, door Glissair.

Technische Hoogeschool.

Mededeelingen.

D. S. E. V.
Technologisch Gezelschap.
Verantwoording collecte voor het Kon. Nat. Steuncomité.

Agenda.

Delftsch Studenten-Corps.

Aan het Eerstejaar.

Dat het nu eenmaal een gewoonte is geworden dat het 1e jaar af en toe kleine aanmerkingen te duchten heeft van de Ouderen zult ge voor zoover Uw gemoed daarvoor ontvankelijk mag zijn reeds bemerkt hebben. Welnu, charmante corpsbroers er is wel eens buiten die gewoonte om eene extra aanleiding, voortgesproten uit Uwe manier van optreden, om U het tegendeel van lof toe te zwaaien.

Toen gij U in de groentijd als een keur volbloed finke jongens deed kennen en wij Ouderen onze harten aan Uwe frissche, onbedorven jeugd konden ophalen liet de toekomst zich zoo goed, zoo mooi, zoo vol perspectief aanzien. Oprecht en eerlijk vloeiden de motieven die U tot het Corps voerden, bij tientallen tegelijk over Uwe lippen heen ’t Was U schijnbaar niet mogelijk anders te handelen dan ge deedt te handelen tegen wat Uw hart U ingaf, tegen wat U van hooger hand werd ingeblazen. Alsof ge ’t met U allen afgesproken had op college-zalen of elders, beloofdet ge ons behalve dat ge in vijf jaren zoudt afstudeeren daarbij een naarstig Corpslid zoudt worden; een kluit Corps-enthousiasten wier goede naam in eens ieders oor weerklank zou vinden. Ja, de Sociëteit „Phoenix” zou dagelijks met een bezoek uwerzijds vereerd worden.

Zoo spraakt ge in October in een tijd die nu 5 maanden achter ons ligt. En nu herinnert ge U misschien nog wel dat de Sociëteit „Phoenix” zich in ’t bezit verheugt van eene ruimteontwikkeling, de Middezaal geheeten in welks midden een Phoenix ijzerlangdradig is opgehangen.

Eerstejaars wees heilig, vast en zeker overtuigd, beschikte deze vogel nog over hare reigerachtige eigenschappen, gij niet onbewitvlekt aan haar zoudt ontkomen. Vertoord

zou ze haar scheuten naar de opitters van den „gewone stoelen” schieten naar die lamme jongens die haar misleiden zij, de koning der vogels, de trots der studenten.

En diezelfde jongens wat doen die met hun tijd waarin ze o. a. in vijf jaar moeten afstudeeren? Naar Fürst gaan ze! Naar dergelijke fysiek opbeurende vereenigingslokalen, wenden ze hun lompe platvoeten en goede geld. Daar heb je pret; word je nog eens met meneer aangesproken en niet belazerd, daar krijg je waar voor je geld en al die lieve ongerepte levensgeestopwekkende meisjes van plezier vinden je aardig zoo heelemaal geen

Armsalige corps omniöoren zooals jullie dreigen te worden schud je zelf door elkaar en herdenk de schoone belofte van October aan onze dierbare Phoenix gedaan, sla je oogen dan vol schaamte neer en keer terug.

Werkelijk, het is ’t eenige middel om weer aan de betere hand te geraken.

Een Corpslid.

D. S. D. G. „Vrije Studie”.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

W. F. E. VAN HASSELT,	President.
J. C. DEKNATEL,	Secretaris.
J. VAN WELY,	Thesaurier.
A. VAN STYRUM,	Vice-President.
B. R. VAN LIDTH DE JEUDE,	Commissaris.

Vakverenigingsleven.

Piedewie, had je nog wat?

Motto:

„Zeg het duidelijk en raak, opdat het doordringt tot zijn illustre kop, onder een hooge hoed”.

„De teerling is geworpen”, zooals Caesar uitriep toen hij over de Rubicon trok, en zoo zie ik mij genoodzaakt mijnheer P., U eerlijk en openlijk mijn opinie te zeggen over het kinderachtige stuk door U ingezonden, zóó kinderachtig als men het alleen van een Corpslid kan verwachten.

U moet mij dan niet kwalijk nemen, mijnheer P., wanneer ik beweer, dat U uitmunt door het bezit van buitengewoon bekrompen meeningen, betreffende het studentenleven, niettegenstaande U de gelukkige bezitter bent van een jaquet en hoogehoed, waarmee ik U van harte feliciteer. Of die kleedingstukken betaald zijn, laat ik in het midden! Trouwens, al draagt een aap een gouden ring, het is en blijft niet alleen een aap , zooals U zegt, maar ook een dier zonder menschelijke rede.

Ge schijnt Uw ideaal te zoeken in het bezit van een jaquet en hooge hoed, als zijnde de maximum zaligheid, die een Delftsche student kan genieten. Ik dacht dat dergelijke idealen slechts voorkwamen bij zeer onontwikkelde volken, helaas, errare humanum est. Maar, dat kunt U niet helpen, mijnheer P., gij hebt deze illustre meeningen opgedaan in Uw eigen Corps.

Ziedaar nu, wat ik verafschuw in Uw Corps, de oligarchie die daar heerscht, dat aristocratische conventionele bekrompen beginsel om met slechts die leden rekening te houden, die door toevallige omstandigheden uit een ruime beurs kunnen studeeren. Ge kunt het niet ontkennen, dat Uw Corps zeer vele leden telt, die slechts Corpslid zijn in naam, voor de zg. „eer” (gelukkig, dat tegenwoordig, meer dan de helft der hier studeerenden de twijfelachtigheid van die eer inzien), zeer vele leden die van het corpsleven niet kunnen genieten, omdat ze niet mee kunnen doen, hoofdzakelijk om financiële redenen.

En deze rubriek Uwer leden wordt genegeerd, door de andere rubriek, gekleed in rok, smoking, enz.

Ik heb als vrijwilliger ruim twee maanden het corpsleven meegemaakt en dan bewaart men wel eenige indrukken. Daarom eerstejaars-Corpsleden, neemt een goede raad van mij aan. Voelt gij inspiraties om voor eenige bestuursfunctie in aanmerking te komen, wilt gij getapt zijn in Uw corps, schaft U dan gauw een gekleede jas, smoking, rok, jaquet, hooge hoed, enz. aan, gooit geld weg als water, eet elken dag kreeftensla, en ik twijfel niet of ge zult het wel ver brengen.

Ik moge hier misschien wat overdrijven, dit is echter noodzakelijk om door sommigen van traag begrip, toch begrepen te worden, maar in principe zijn mijn beweringen niet te weerleggen.

Dan durft de nu afgetreden praeses in zijn inaugurale rede nog te spreken over een gezond corpsleven. Schriller contrast bestaat er niet!

En nu ter zake, Mijnheer P., nu moet ge „trachten” de dingen niet met elkaar te verwarren. Wat geldt voor het bestuur van Uw corps, geldt nog niet voor een vakverenigingsbestuur.

Is het zeer wel mogelijk, om in het eerste bestuur heeren te kiezen, wier kennis op het gebied van ingenieurswetenschappen tot nul convergeert, dit is mijns inziens zeer bedenkelijk voor een vakverenigingsbestuur.

Evenmin als de vermomming in jaquet (want wat is het anders) waarborgen levert voor een helder inzicht in en een praktischen kijk op het studentenleven (adres P en soortgenooten) evenmin zal een normaal mensch het niet bezitten van een dergelijk kleedingstuk aanmerken als een criterium voor de ongeschiktheid van iemand, voor het bestuur eener vakvereniging.

De maatschappij heeft nu eenmaal niets aan ingenieurs met hooge hoeden, zij eischt praktische ervaren mannen, die desnoods zelf de handen uit de mouw kunnen steken.

Daarom eischt het bestuur van een vakvereniging, in de eerste en in de tweede plaats *technisch ontwikkelde* mannen, en dit laat bij heeren in jaquet dikwijls vrij veel te wenschen over, want de „gentlemanlike-heid” is maar al te vaak omgekeerd evenredig met de intellectuele prestaties. Voorbeelden genoeg bekend. Je kunt in zoo'n twee maanden toch veel zien, hé mijnheer P.

Een technisch ontwikkeld bestuur is noodig om goede lezingen te kunnen organiseren, om door zijn liefde voor de techniek (niet voor kreeftensla) mee te voelen met de vereniging, en het op te heffen. Van zelf zullen dan van die twijfelachtige typen als v. Upscheute geëlimineerd worden, die lezingen langdradig vinden omdat zij zich zitten te verkneuteren in het vooruitzicht van het een of ander gerecht.

En wat doet het er nu toe, of zoo'n bestuur zijn jaquets, huurt, koopt of leent?

Piedewie, ik hoop dat het mij gelukt is, om U en Uw soortgenooten een greintje te doen gevoelen van de waarheid van het spreekwoord; „Vanitas, vanitatum, et omnia est vanitas!”

C. G. J. VREEDENBURGH.

Een stem uit het grijs verleden.

MOTTO:

„ . . . en er uit die goeie ouwe tijd van Piedewie en zijn clubgenooten nog slechts één persoon was overgebleven, die nu trachtte door verhalen met moreele strekking zijn zeer verouderde denkbeelden den volke bekend te maken.”

Zeer geachte vertegenwoordiger van de Delftsche Studentenwereld van voor 50 jaar, eenig overgeblevene van die oude garde, thans eenzaam te midden van een nieuw geslacht, dat de ouden niet gekend heeft, en thans opgroeit onder gansch andere, meer moderne gedachten.

Ik ken u niet, maar ik koester eerbied voor u, ja ik benijd u, dat gij, hoewel nog levende in de gedachtenpheer van voor lang vervlogen dagen, toch nog met ons

jongeren wilt meelevende en uw best doet onze gedachten te begrijpen.

En als een van ons ondoordacht dingen durft zeggen, geheel in strijd met uw dierbare oude principes, dan aarzelt gij niet hem op vaderlijken toon te vermanen.

En gij hebt recht daartoe.

Evenmin neem ik u kwalijk, dat gij in uw ijver om voor ons het goede te zoeken soms regels wilt toepassen, die in uw tijd onomstootelijk vast stonden, maar thans plaats gemaakt hebben voor andere, meer in overeenstemming met de moderne tijden.

Immers de tijd gaat snel voort en het is moeilijk om te gewennen aan regels, geheel anders als die, welke men vroeger heilig achtte.

Of meent gij soms, dat zoiets buiten de studentenwereld om gaat, dat daar het oude altijd gelden blijft, dat men zich daar niet moet inlaten met wat buiten voorvalt, dat daar alle vooruitgang uit den boeze is.

Dat meent gij niet, dat kunt gij niet meenen.

Wij allen moeten toch eens onze plaats vinden in die groote menschenmaatschappij en wat zouden wij daar beginnen met die oude ingeroeste ideeën, die tijdig hadden moeten verwisseld voor betere.

Probeer dus eens in te zien, dat gij niet meer op de hoogte van den tijd zijt en dat een niet-Corpslid geen minderwaardig persoon is, zooals gij nog altijd schijnt te denken.

Maar mijn bezwaar tegen u is, dat gij, in plaats van met grondige argumenten uw meening te verdedigen, niets te voorschijn brengt als wat flauwe hatelikheden, die duidelijk aantoonen, dat voor uw opinie geen verdedigende argumenten meer bestaan.

En dus:

Met u strijd ik niet meer,
fatsoen gebiedt mij 't zwijgen,
Een snuifje bood men u,
gij . . . gooit met paardevijgen.

J. SILFAX.

MOTTO:

„Shake the bottle before use.”

Door gefractioneerde distillatie van een S.W.-artikel verkreeg ik de volgende moraal:

- 1°. de vooruitgang van onze maatschappij; toeneming van wetenschap en ontwikkeling; meerdere beschaving en cultuur; dat alles zijn verschijnselen, die zorgvuldig uit de studentenwereld dienen geweerd.
- 2°. openbare betrekkingen dienen te worden gegeven, niet aan hen die door grondige studie daartoe de noodige kennis verworven hebben, maar aan hen, die door lid te zijn van zekere vereniging bewezen hebben, daarvoor geschikt te zijn.
- 3°. een officieel personage is iemand met rok (of jaquet) en hooge hoed.
- 4°. om over principieële kwesties te kunnen debatteren moet men vaardig zijn in het samenflansen van (moppige) verhalen.
- 5°. tegenspraak overbodig.

De proefnemingen worden voortgezet. Misschien bevat het stuk nog meer moraal.

CHEM.

Vereenigingsleven.

„Sanctus Virgilius”.

Onder groote belangstelling, ook van de zijde der donateurs, vierde „St.-Virgilius” op Woensdag 10 Februari haar 17-jarig bestaan. Nadat de voorzitter in korte trekken de lotgevallen en gebeurtenissen gedurende het afgelopen jaar had aangegeven, gaf hij het woord aan den feestredenaar, Prof. Mag. Dr. J. V. de Groot v. P., die een voordracht hield over: „Opbouwen”.

Gelijk Albrecht van Beieren in 1359, de stad Delft tuchtigde, omdat zij hecht niet wilde gehoorzamen, de wetten

slechte en vele aanzienlijke personen meenam om in zijn land de cultuur mee op te bouwen, zoo wordt in den tegenwoordigen tijd de studentenveste belegerd en bestormd door de slechte moraal, die tracht de goede mond in U te vernietigen.

Gij moet in alles zien het heilige van het Christendom de grootheid en bloei van het Katholieke leven. Daar ligt een levenswijding in, die verre uitstraalt boven het kleine menschelijke streven.

Het opbouwen is U zoo heerlijk voorgedaan door uwen God. Bezie het firmament vanaf de hooge bergen, en wordt opgetogen door het heerlijke scheppingswerk. Zie naast de fysieke, de maatschappelijke orde. Vogels en dieren hebben instinct, doch aan den mensch is de rede gegeven, opdat hij de bouwmeester en architect zij van zijn eigen leven.

Al wat tot de verbeelding spreekt, de stoutste fantasiën, zijn zwak tegenover het bouwwerk der Katholieke Kerk. Tijdens Constantijn de Groote werkte de groote en machtige organisatie van het Romeinsche Rijk mee tot een ongekende bloei van het Christendom.

Doch bij de groote volksverhuizing scheen het, alsof heel dat prachtige bouwwerk vernietigd moest worden. Maar fier trad het weer te voorschijn; de kloosterorden ontstonden en mannen en vrouwen gingen voort de geesten der volkeren te boetseeren en te vormen naar een goed Katholiek ideaal.

Met Karel de Groote bereikte het Christendom weer een hoogtepunt, doch van alle kanten dreigde verderf. Vikingen, Noormannen en Muzelmannen bestormden de Roomsche veste, doch zij bleef staan, en vanaf de Middeleeuwen tot in de 18e eeuw beheerschte zij de kunsten en wetenschappen en voerde zij de cultuur op tot grootheid en macht.

Revolutie, anarchisme en socialisme bestreden haar in den modernen tijd, doch zie de grootheid der kerk, zie de grootheid van het pausdom, tot wie de groote mogendheden hunne afgezanten zenden.

Gij allen zijt geroepen groote dingen te doen en op te bouwen. U is de eer en roem gegeven mee te werken met den opbouw der Roomsche beginselen. Groote geestelijke krachten moeten ook U bezielen. Gij kunt vooreerst godsdienstig opbouwen in de studentenkringen. Bij het hoogste, wat gij bezit, uw godsdienst, gaat gij dikwijls het meest oppervlakkig te werk. De groote bron, waaruit gij uwe krachten moet putten is de sacramentsche bron. Zooals de steenen van een gebouw, zoo moeten de studenten onder elkaar zich steunen in het Katholieke geloof.

Vervolgens kunt gij zedelijk opbouwen. De zedelijkheid moet de kroon en de glorie zijn van den R.-K. student. Dat is het, wat men van U zien kan, waarnaar men U beoordeelt; houdt uw uiterlijk leven rein en zedelijk. Gij zijt dit verschuldigd aan uw vereeniging, aan de maatschappij, aan uw ouders, aan uw godsdienst.

Tenslotte kunt gij medewerken aan den opbouw der wetenschap. Alex Dumas père zeide eens tot zijn zoon: „Men kan nooit den tijd dooden, zonder dat de stervende tijd zich zelf wreekt.” Alle groote mannen hebben overwonnen door arbeid. Uw arbeid is de wetenschap. Roomsche Nederland wacht op U. Er zijn zooveel langhalzige ganzen, die critiek blazen en het gebouw van het Roomsche geloof trachten af te breken; laat hen blazen, zij kennen de groote Roomsche gedachte niet.

Leert uw godsdienst kennen, dan kunt gij hen te woord staan en tevens volgens Roomsche beginselen opbouwen.

Een ieder heeft zijn eigen gedachte en ideaal, om mee te werken tot den opbouw van het Roomsche geloof. Het doel der voordracht was dan ook, die gedachte wakker te roepen.

Nadat het stormachtig applaus bedaard was, dankte de Voorzitter den studentenvriend Prof. De Groot voor zijn eminente, heerlijk opwekkende redevoering, en sloot de feestvergadering.

Delftenaars.

Wegens mijn verblijf in Brabant kwamen eerst deze week de stukken van „Opmerker” mij onder de oogen, en aau-gezien „Opmerker” nog al erg doorslaat, zoo wil ik een stukje schrijven in den zelfden trant, echter met een andere titel.

Weerbaar Delft.

Er is dan weer eens te meer een mooie daad, die ontbloeid was op Delftschen bodem, tot uiting gekomen.

Vurige flinkheid, volgehouden met de meeste taaiheid, heeft het weer kunnen winnen.

Het „*Delftsch Studenten Vrijwilligerskorps*” is een uitmuntend geheel geworden.

Het is niet gesmoord, door de veeleischendheid der oefeningen, neen het is omhooggewerkt door het meer en meer veldwinnende plichtsbef der Delftenaren.

Gezien wat wij er van weten, zou men haast gaan veronderstellen, dat onze T. H. 'n inrichting begint te worden in 't groot, die de plicht aan den Delftenaren bijbrengt, dat er onder onze groot beschouwde jeugd, wezens rondloopen met . . . nu-ja, . . . vaderlandsche begrippen. Een groot percentage der hier vertoevenden, schijnt wel te weten, dat het een zeer ernstige tijd is voor ons vaderland op het oogeblik, schijnt wel te kunnen inzien, dat er op allen, die daartoe in staat zijn (behalve de geheel afkeuringswaardige, zooals misschien „Opmerker”) die niet-afwendbare verplichting rust, het dierbare vaderland te verdedigen.

Van de vrijwilligers spreek ik. Ik heb zeer veel hoop en vertrouwen in hun inzicht, al weet ik ook, dat er enkelen (misschien zoo als Opmerker) zijn, die hun stijven kop met vooroordeelen dwars in zullen blijven zetten tegen alles wat de verdediging van onze onafhankelijkheid betreft.

Maar de goede Delftenaren hebben het gelukkig ver laten komen. Zij Delftsche Vrijwilligers hebben met alle macht deze schoone gelegenheid aangegrepen, die hen geboden werd; waarbij wij konden toonen, dat er in hen nog idealen leven en de kracht, die in daden om te zetten!

Nu hebben zij der wereld getoond (In de Parijsche „Miroir” stond een kiek van het D. S. V. K.), wat Delftenaren zijn, wat er in hen leeft, het plichtsbef van hun zielerijk leven.

Slaap gerust, vrouwen, grijsaards en kinderen, de Delftenaren zullen waken aan de grenzen.

OOK EEN OPMERKER.

Delftsche Weldadigheid.

Er is dan weer eens te meer een mooie daad, die ontbloeid was op Delftschen bodem, te niet! Lauwe laksheid, volgehouden met de meeste taaiheid, heeft het weer kunnen winnen van het drijven dat er toch ligt in elke goede daad.

De steunbeweging voor het Koninklijk Nationaal Steuncomité is gesmoord.

Gesmoord, niet door veeleischendheid der opzetters, maar door de meer en meer veldwinnende laksheid en vervlakking der Delftenaren.

Gezien wat we er van weten, zou men haast gaan veronderstellen, dat onze T. H. 'n inrichting begint te worden in het groot, die op bescheidener schaal den jeugdherinneringsnaam bewaarschool draagt; dat er onder onze groot beschouwde jeugd wezens rondloopen met . . . nu ja, . . . kinderlijke begrippen, en dat niet enkelen, maar door het drietal dat er de gegevens voor heeft, geschat op een aantal van meer dan . . . 90% (negentig). Ik zet het aantal maar eens voluit erbij, want anders zou men dit verbijsterend feit maar op rekening van zetter of Redactie schuiven.

Negentig procent der hier vertoevenden schijnt niet te weten, dat er in ons vaderland op het oogeblik zoo ontzettend wordt geleden, schijnt niet in te kunnen zien dat er op allen die daartoe in staat zijn, de niet-afwendbare verplichting rust, ieder naar vermogen mee te helpen dat gebrek te leenigen, dat leed te verzachten.

Van niet *willen* spreek ik niet. Ik heb nog wel eenige hoop en vertrouwen in ons inzicht, al weet ik ook dat er nog altijd zullen blijven die hun stijven kop met vooroordeelen dwars in zullen blijven zetten tegen alles wat hen tracht te wekken uit hun doodschen dommelen van Egoïsme. Maar dat de goeden het zoover hebben laten komen is al zoo droef.

Gij hadt met alle macht deze schoone gelegenheid moeten aangrijpen, die U geboden werd; waarbij gij kondt toonen dat er in ons nog idealen leven en de kracht, die in daden om te zetten! Nu hebt gij der wereld getoond wat ge zijt, wat er in U leeft, de kille regelgang van uw droeve, zielearme leven.

Slaapt gerust; de wereld waakt bij het wiegje, waar het kindje in ligt dat de zaak zal moeten overnemen later. Wekken wil men 't arme wicht nog niet, maar men zou toch wel wenschen dat het al ontwaakt was en een beetje . . . rond zich keek!

Uw oogjes zijn toe en als ge al U beweegt, is het maar woelen in uw slaap.

Eija poppeia, moeder houdt wacht.

OPMERKER.

'n Delftenaar.

'n Delftenaar is iemand, die met zijn karabijn over den rug, en broodzak op zij, met een frisch en vrolijk gezicht over Brabantsche keiwegen fiets of tuft. Of met nog vrolijker uiterlijk en dito trap zware velddienst in eeuwigdurende regen op Brabantsche heide houdt.

En z'n uiterlijk is de spiegel van zijn binnenste persoontje!

Bij al die opgeruimdheid is hij ook opgeruimd. Je kunt hem geen opstopper verkoopen; dan reageert hij niet meer „neutraal”.

Hatelijkheden zijn nooit voor hem bedoeld. Iedereen wil de Delftenaren zien. Ja zelfs, brigade- en divisie-commandanten, ministers, tot zelfs H. M. de Koningin toe, wil dat keurkorps inspecteeren.

Ja de Delftenaren zijn flinke, tweebeelige schepselen, zij begrijpen nu, dat ze een schitterend figuur hebben geslagen met die beschikbaarstelling van de draadlooze installatie.

Het is *hun* krijgshaftige gezichten, wie dit geld.

Weet ge wel dat die draadlooze installatie hoog noodig was voor het vaderland.

Ook schaamden zij zich niet, als zij de Rijkstoelage voor hun fiets ontvingen.

Dat schijntje geld, dat sommigen moesten besteden voor het herstellen van hun fiets, een onderdeel, tijdens een seconde stukgetrapt.

Zij moesten hun biertje drinken, hun klontjes voor hun tas koffie, fooien geven, offeren aan het steuncomité in Brabant, allemaal van die toelage.

En daarenboven hadden wij nog een smallen krib, waar wij 's nachts voor de helft in bloot lagen, of soms met z'n tweeën in een nauw bed liggen, gelijk de „lepeltjes” in een doosje.

Maar Delft hoeft zich niet te schamen, het heeft een goed figuur geslagen. De Delftenaren hoeven zich niet te beteren, zij hebben een menschwaardig standpunt ingenomen, want zij weten dat zij hun plicht hebben gedaan, nog doen en zullen doen.

En zij zullen niet vergeten, dien avond, toen ze naar de grenzen vertrokken, hoe het oude Wilhelmus, door het achterblijvende Delft werd gezongen....

OOK EEN OPMERKER!

P.S. Nu en dan is de stijl erg gewrongen, maar dit kon niet anders, daar in dat geval te veel werd afgeweken van Opmerker's betoog!

O. 1 O.

'n Delftenaar is iemand, die met een groote teekenrol onder den arm met zwaarwichtig gezicht door onze straten gaat, of met nog zwaarwichtiger uiterlijk en dito stap z'n microscoopkastje langs de straten verplaatst.

Maar zijn uiterlijk verbergt zoo geheel zijn binnenste persoontje!

Al die uiterlijke grimmigheid ten spijt is hij 'n lobbies, 'n goeierd, wiens zachtaardige wezen je alleen kunt kennen bij ondervinding.

Je kunt hem een opstopper verkoopen, hij reageert niet. Is het een fysieke geweest, dan wil hij nog wel eens op z'n teentjes-getrapt doen, maar meer ook al niet; en is 't 'n finke moreele douw tegen zijn gewichtigdoenerij geweest, dan kijkt hij je even aan met z'n koenuchterste gezicht en loopt door, want de goeierd denkt, dat je met hem toch geen ruzie wil gaan zoeken! Je hatelijkheden zijn bepaald voor een ander bedoeld, maar toch onmogelijk voor hem, die zoo bezadigd en zelfgenoegzaam langs 's Heeren wegen schuift!

Allerlamste, ellendige tweebeelige schepselen, begrijpen jullie niet wat een alledroevigst figuur jullie weldadigheid geslagen heeft met de gemiddelde opbrengst van 'n dikke tien gulden per week! Het is jullie eigen weezoetige gezichten, wie dit geld.

Weet ge wel, dat al die dubbeltjes, die ge bijeen kondt brengen, hoog noodig zijn om het mogelijk te maken, dat aan arme werkers, die zoo gaarne zouden willen werken, als er maar gelegenheid toe was, de toch al zoo bedroevend kleine uitkeering kan geschieden van 'n 8, soms zelfs maar 7 à 6 gulden per week. Ziet ge niet in, dat ge U moest schamen U nog op straat te vertoonen, gij die van Uw overvloed niet een dubbeltje wilt missen, om 'n ander het hoognoodige te bezorgen. Van dat schijntje geld, dat sommigen Uwer in denzelfden tijd verteeren, louter voor hun egoïste, lage genoegens, moet daar een geheel gezin alles doen. Man, vrouw en kinderen moeten wonen, gekleed gaan, vuur en licht hebben, o, ja, dat alles moet ook nog ETEN bovendien, allemaal van hetzelfde bedrag dat gij verteert enkel in café en theater. Dat gij daarboven een kamer hebt, duurder dan hun woning, dat gij U duurder voedt dan zij met hun allen kunnen besteden, laat ik dan nog buiten rekening!

Schaam U diep! Durf U te schamen, gerust! Maak door Uw steun aan de dubbeltjes-beweging, nu de gelegenheid U gelukkig nog geboden blijft, het poovere figuur goed, dat ge eerst geslagen hebt!

Ge kunt tenminste nu niet meer zeggen, dat ge het niet geweten hebt!

Beter U, of anders blijf bij Uw menschonwaardig standpunt, dat ge, hoewel wetend dat ge verplicht zijt te helpen, dat niet doet, omdat toch niemand controleert of Gij Uw dubbeltje wel in de bus geworpen hebt!

Maar vergeet dan niet, dat Delft uitgefloten wordt, . . . omdat Gij degene zijt, die er de klad in brengt!

OPMERKER.

ADVERTENTIEN.

SCHRIJFMACHINES

in huur f5.— per maand.

Bijzondere aanbieding in NIEUWE en GEBRUIKTE MACHINES tegen zeer lage prijzen.

A. J. PRINS, CHOORSTRAAT 4

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

OUDE DELFT 120 - DELFT.

Uitzending van Dinners.

Levering van Schotels.

Dagelijks verkrijgbaar de bekende NASSI GORENG.

Aanbevelend,

Oude Delft 120 :: Chr. F. RÜTER.

H.H. Amateur-Fotografen.

Het Beste, Goedkoopste Adres voor Uw inkoop te doen

IS, WAS en BLIJFT

65 BRAB. TURFMARKT 65,

gij bespaart minstens 25%.

Speciale inrichting voor VERGROOTINGEN en SPOED-BESTELLINGEN voor ONTWIKKELEN en AFDRUKKEN.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 18 FEBRUARI 1915. No. 18.

Poëzie.

Au tiers état (bourgeois).

Ich sehe oft wie mich Pedanten hudehn
Wie Schellenkappenhäger mich verklingeln
Wie giftige Schlangen um mein Herz sich ringeln
Das Blut soll nicht aus tausend Wunden sprudeln.
Ich gehe nicht im Kampf mit jenen Schlingeln
Geschminkten Katzen und bebrillten Pudeln
Die mir den blanken Nahmen gern besudeln
Und mich so gerne ins Verderben züngeln.
Dies bedenke wohl:

Quiconque vous êtes frère ou soeur
Ne montrez pas le diable dans votre coeur.

RÉPONSE DU NOBLE DUC.

Tooneel.

De Duivel.

Voilà

Het hinderlijk applaus van het oppervlakkige grootstadspubliek bracht mij plots tot de banale werkelijkheid terug. Bleef die douche van lawaai toch voortaan achterwege na goede stukken. Stil enthousiasme geeft dan hooger genot. O, konden we in het schemerdonker in de mollige fauteuils nog wat zwijgend napeinzen over de emoties van hen voor wie het doek zich zoo juist had dichtgeplooid. Dan moesten we zachtkens wegsluipen

Allen, maar vooral gij, nuchtere pluizers: gaat zien den Duivel. Huiver van de griezelig beklemmende atmosfeer die hangt om dit fantoom, dat overal is, voor den grilligen geest, den gentleman die in dit mondain milieu ieder naar zijn wil plooit. Leef mee met de slachtoffers van dien geslepen intrigant die altijd overwint en dan satanisch valsch tusschen de tanden grijnslacht over zijn triumph. De bizarre onbekende die als uit den grond oprijst, om, als hij zijn slag geslagen heeft gelijk een schim weer te verdwijnen. Zijn prooi grijpt hij niet met vurige nagels; neen, met nooit falend doorzicht konkelt, priemt en likt hij, zijn slachtoffers lokkend door hun de heerlijkste visioenen voor oogen te tooveren. Allen worden door zijn geheimzinnige macht beheerscht, ook zij die zich sterk wanen zullen zijn invloed niet ontkomen.

Onder het correcte rokhemd schuilt een ruige borst, in zijn lakschoenen steken bokspooten.

Om vier uur gaat zijn trein. Wie is aan de beurt ten prooi te vallen aan zijne sluwe listen?

GLISSOIR.

Technische Hoogeschool.

AFDEELING DER WERKTUIGBOUWKUNDE,
SCHEEPSBOUWKUNDE EN ELECTROTECHNIEK.

Ingenieurs-Examens vóór de Zomervacantie 1915.

De Voorzitter van de afdeeling der Werktuigbouwkunde, Scheepsbouwkunde en Electrotechniek der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan een der Ingenieurs-examens, welke door genoemde afdeeling zullen worden afgenomen vóór de Zomervacantie van 1915, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den Secretaris der afdeeling, Prof. I. P. DE VOOYS w.i. (uitsluitend gebouw W. en S., Nieuwe Laan 76 te Delft) vóór 1 Maart 1915, onder overlegging van het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd candidaats-examen.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. WALTMAN JR. te Delft.

Mededeelingen.

D. S. E. V.

Ledenvergadering op Dinsdag 23 Februari e.k. in Zaal 31 van het Hoofdgebouw. Aanvang 8 uur.

Spreker: Dr. T. J. KIELSTRA.

Onderwerp: „Geloof en Persoonlijkheid”.

De door het Bestuur, volgens art. 19 der Statuten voorgestelde kandidaten voor het volgende Bestuur zijn:

Mej. E. F. van den Ban	de heeren E. Maas Geesteranus.
(aftr.)	„ G. F. M. Loep.
„ E. Zeeman.	„ M. P. E. de Man (aftr.)

Candidaatstelling van andere leden moet geschieden door inlevering van door minstens 5 leden onderteevende lijsten, in te zenden vóór 25 Februari e.k. bij den waarn. 2^{en} Secretaris, M. de Man, Hugo de Grootstraat 56.

Technologisch Gezelschap.

Algemeene Vergadering op Donderdag 18 Februari 1915, des avonds 8 uur, in Zaal 32 der T.H. (Hoofdgebouw).

Voordracht met Lichtbeelden en Modellen.

Spreker: Prof. Dr. A. M. A. A. STEGER.

Onderwerp: Springstoffen en munitie in den modernen oorlog te land en ter zee.

Verantwoording collecte voor het Kon. Nat. Steun-Comité.

Opbrengst van 11 en 12 Februari	f 16,63
Totaal met de vorige opgaven.	„ 50,34
Gemaakte onkosten.	„ 0,60
Overgedragen aan het Steuncomité	f 49,74

J. ROTGANS.

Agenda.

ROTTERDAM.

Vrijdag 19 Februari. Schouwburg: Rotterd. Tooneelgez.: „Onder één Dak”; 8 uur.

Tivoli: Vlaamsch Tooneel: „Fientje Beulemans”; 8 uur.

DEN HAAG.

Vrijdag 19 Februari. Schouwburg: Nederl. Tooneel: „De Opstanding”; 8 uur.

Gebouw: Liefdadigheidsvertooning, Die Haghespelers: „Opzet en Toeval”; 8 uur.

Theater Verkade: Die Haghespelers: „Uitkomst”; 8¹/₄ uur.

Zaterdag 20 Febr. Schouwburg: Fransche Opera: „Thaïs”; 8 uur.

Gebouw: Rott. Tooneelgez.: „Ynske”; 8 uur.

Theater Verkade: Die Haghespelers: „Uitkomst”; 8¹/₄ uur.

Zondag 21 Februari. Theater Verkade: Die Haghespelers: „Uitkomst”; 2¹/₄ en 8¹/₄ uur.

Maandag 22 Februari. Theater Verkade: Die Haghespelers: „Uitkomst”; 8¹/₄ uur.

ADVERTENTIEN.

Een beschaafde familie uit den goeden stand, biedt voor 4 en 6 personen een goede EETTAFEL aan.

Adres Bureau van dit Blad.

De Cathedraal van Reims,

een buitengewoon fraai uitgevoerde GRAVURE, formaat 88 × 66 cM.,

is voor de abonné's van dit blad verkrijgbaar tegen inzending van slechts

f 1,00

aan den uitgever van het S.W.

Een exemplaar dezer gravure is te bezichtigen bij de

Technische Boekhandel en Drukkerij

J. WALTMAN Jr.,

BINNENWATERSLOOT 33. — DELFT.

VERSCHEENEN :

Leerboek der Toegepaste Mechanica,

door Prof. J. KLOPPER c. i.

DERDE deel.

Prijs f 10,—.

Het werk is hiermede compleet en kost de drie deelen te samen f 32,—.

Veiligheids-
vulpenhouder
met gouden pen
en schroefdop.

The King.

The King.

Compleet met clips

f 4.00.

SCHRIJFT GEREGLD.

LEKT NOOIT.

De volmaakte Vulpen.

Te bestellen in iederen Kantoorboekhandel,
of direct aan The King Company, Den Haag

Het FEESTNUMMER van

DE WARE JACOB

uitgegeven ter gelegenheid

van SPEENHOFF's koperen jubileum,

is voorhanden bij de Technische Boekhandel en

Drukkerij J. WALTMAN Jr., Binnenwatersloot 33.

Prijs 10 cents.

Prijs 10 cents.